

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO.

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCAE
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA.

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
mane discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis decimæ
Februarii M. DCC. XXXIX.

M. LAURENTIO FERRET,
Doctore Medico, Praefide.

An Senium à fibrarum rigiditate?

I.

QUÆ innumeris propè & delicatioribus machinis conflata fuit machina, aeternum durare nec debuit, nec potuit. Certas passa mutationes, labitur sensim, deteritur, & frustrâ quis ab eâ motus repeteret, quos anteâ tam miro exerceci ordine deprehendebat: amplius moveri nescia, ultimum sui tandem patitur detruitum. Ejusmodi indolis & naturæ est humanum corpus, seu immensa illa solidorum & fluidorum compages, quâ constamus. Hanc mirari & obstupefcere satius quam describere, judicamus. Flexilis initio, tenerima, incrementi capax & detrimenti, prima due durationis sive exerceet tyrocinia, nutritur, vegetat, crescit, donec incrementi sui *ad quod* adepta, suo quasi praludat victimæ funeri. Vix enim quis ætatis hujuscæ volatilis caput degustare delicias,

ut citò mutati omnia, labascere, & ruere in pejus animadverrit. Vanescit hilas & expeditus corporis habitus, adeò molesta & tarda se se movendi difficultas. Vultus olim laxis, purpureisque distinctus coloribus, jam livescit, rugis inficitur. Videas igne non indecoro lascivientes nuper oculos tenebris obvolutos caligine, quæ olim membra avidè luxuriabant, en ferire anant & quietere. Pluunt è capite capilli, aut si ipsi, seva minus, fati necessitas aliquando pepercerit, posito quem à natura acceperant, colore, canitiem induunt; clatam vocem & sonoram fugat male distincta vox & tremula. Quæ jucundè & alacriter exercebant corporis functiones, nomini difficulter fuit. Ruunt affatim oblectamenti cuiuscumque fastidium, magna & inordinatae garijendi putrigo, frequentior idearum infantilium caterva, gravissima præteriorum obliteratio, russis importuna, vix ulli ferenda sputatio, respiratio difficultis, cita, anhesloa. Enumerabo innumera alia morborum genera, quæ in senectutem tanguam ex iugi fonte emanare non sine summo doloris sensu videntur? Tantorum causam in aliorum quaris anxius? Define hanc ulterius scrutari. Attende ad ea quæ in corpore singulis atque geruntur, tumque in omnibus aliis liberum esse liquoribus per vasa transiit yideris, dum ipsi in senio tam desideratum hoc iter occluditur.

I I.

PERSEVERANTE aquabili, fluidorum per vasa motu & impetu, horumque debito in illa renixu, stat perfecta sanitas. Læso alterutro jam morbus ingruit; unde, quæ proportione hoc vel illud magis läditur, eo gravior morbus. Et quisquam senectutem morborum omnium omniò maximum esse negaverit? Qui quondam à cerebro abundè secernebatur, & uno tenore in totum corporis habitum impellebatur succus nervus, hujus glandula ferè viam oblitus in senio, debitâ sùi copiâ corpus privat universum; hinc debilitas summa. Minutâ valorum in fluida actione, succi nutritii solitò minus elaboratur; hinc imminuta, aut potius ferè nulla in extremis nutritio; hinc decessit musculorum moles, hinc fit cutis laxior, hinc rugis exaratur corpus. Dolemus exultis è capite capillis? Hos quoque fugavit nutrimenti defectus. Nempè obdurantur vaéculis capillorum vasa majora componentibus, hæc brevi obturantur, ita ut ad ipsa usque pervenire lympha nullatenus potest; hinc crines ruere citò necesse est. Neque ira stupendum, rubros olim, albescere. Neminem enim, vel tantillum tubus physiologicis instruunt, latet in crinibus vasa duplicitis esse genetis, lymphatica scilicet & sanguifera. Illa lympham tantummodo, hæc globulos rubtos sero innatantes admittunt. Cùm ergo hæc vasa ejusdem naturæ sint ac cæta quæ passim in corpore disseminantur, quis ipsa inumeros efficer gyros & alia ubique aliis intricari diffiteatur? Hinc plures una miscentur colotes, qui innumerous alios, prout ille vel ille dominatur, oculis obiciunt. Ubi autem prædictus purpureus latex non sat magnâ vi impellitur ut solitum ingrediatur iter, jam nulla mixtio; cernitur tantum humor albicans, seu lympha, quæ, ut potè globulis tenuior, minori vi indiget suos ut penetrat canaliculos, hinc capillorum albedo. Quid plura de ceteris quæ miseris excruciare senes passim cernimus? Ætatem sane lacrimis omnibus lugendam, quæ, dum tristissima est, remoto communi hoc fonte ex quo prædicta omnes cæta omnia oriuntur, omnium fuisset jucundissima!

I I I.

FIBRAM cum Bohethawio concipimus, quid minimum, simplicissimum, mære terrestre, ex quo totum exurgit corpus humanum. Illa spectetur sola, vix ridigatis capax est; at aliis juncta similibus fibrâ paulò.

maiores efficientibus, ut debilitatem & laxitatem, ita & pati rigiditatem potest. Plures novimus hujuscemodum rigiditatis causas, quas inter eminet nimia nutritio. Hinc eadem causam habitur & perit fibra, quam vegetaverat. Mollis initio, faciliter fluidorum cedit impulsu, elongatur, nutritiæ ipsi particulae abunde accedunt, roboratur in dies, dum statum, quem *consistens* dicunt, fuerit adepta. Jam non crescit amplius, aeternumque hoc in statu maneret tuta, si quantum afficitu fluidorum ab ipsa detrahitur, præcisè tantum à nutritione acciperet. At cum non solidus major fiat deperditio, neque fibra in longum aut in profundum crescat amplius, perseverante eadem nutrimenti ratione, reliquum est ut in augmentum propriæ substantia augeatur. Porro hoc incremento tantillum robustior facta, fluidis in se impingentibus majus offert obstaculum; hinc humidum particulis fibram constituentibus interpositum premitur magis, & in communem fluidorum alveum secedere cogitur; hinc arescit fibra, major ipsi durities accedit, immunit illius resiliendæ vis paulo minor in dies abitura, augeatur rigiditas, quæ certum adepra terminum, fluidis tandem per vasum negat omnino transiit. Hinc cur variis *descendentia* gradus?

I. V.

PLURES fibrae majores adunatae & arctiori intricatu junctæ membranam efficiunt, quæ cavum in orbem contorta, vasculum efficit tenuissimum, vix subtilissimo liquori pervium. Id vasorum genus vasum ultima appellant, jure an injuria? Ex ultimis vasibus altera exurgit membrana, quæ iterum circumvoluta vas majus constituit; neque maxima alio nascuntur modo. Hinc, ut fibra major à minori, sic vas majora suam à minoribus ducunt originem. At hoc discimus intercedit, quod elementa fibrae majoris vix ulli sint morbo obnoxia, dum vasum majora, eisdem cum suis principiis patiuntur manes. Porro posita fibrarum rigiditate, rigescit vasum ultimum, persistante eadem nutritione, vel levissimam materiam portione obturabitur illorum tantæ exiliratis diameter, ut ipsam oculorum aciem microscopio armatam effugiat, cito coalescent. Tum rigidibus vasorum majorum parietibus, à fluidis ægre dilatantur imò non ita dilatantur ac ante; hinc debilior illorum *Elateri*; hinc immunita actio in fluida, quæ, ideo solum in statu sano ad extrema usque vasorum pervenient, quod tensa semel vasum propriam, feso restituendo, ipsa validissime premat, & cogant effluere quam via pandit. At gradus huius rigiditatis non ita formidandus, ac si vasorum membrana quædam cartilaginum indolem indueret, ut plures, apud Anatomistas, docuit nos cadaverum inspectio; tunc enim cessat motus omnis, ingruitque mors inclutabilis.

V.

AT quis arguet, vasum umbilicalia, citò in adultis obliterantur & in ligamentum abeunt, nullo tamen exinde accidente morbo. Cur ergo, aut quomodo pejorem ac alia fortiori experiuntur? Hæc ita decrevit ingeniosa pars naturæ propositos ut assequeretur fines. Nempe quam partem ad umbiliculum accedunt hæc vasum, tenuissima sunt abdominis integumenta, unde minimum irruenti sanguine renixum oblitissent; hinc morbi gravissimi. Alia sunt præterea vasum quæ prædictorum vices gerunt. Jam vero graviditatis initio, nulla in foetu deprehenduntur ossium vestigia, cartilaginea sunt omnia. Accedente partu tempore, paulatim duriores evadunt prædictæ partes, ita tamen ut in recens natali molles adhuc sint & ad nutum tractabiles. Crescit infantulus; pau-

cissimisque annis elapsis, quæ vix pulsis soliditatem adæquabant, tantam affectuta sunt duritiam, ut non nisi difficillime rumpi possint. Docuit nos etiam *Autoptia apophyses* plurimas in *Epiphyses* temporis lapsu facescere. Nonunt omnes ossa immorsipata in adultis tribus constare partibus, junctis sibi invicem, interpositis cartilaginibus, sic tamen in ætate provectionibus conjunguntur, ut frangi faciliter quam dissociari queant. Quoties vidimus ossa duo innominata, unicum os efficere? Quas mutationes impedito liquidorum per vasæ transiit debet, nemo sapiens diffitebitur. His accurate perspectis, cum partes aliae corporis non alterius sint ac ossa, conditionis, cum eodem modo formentur, nutritur, crescunt, cum sit eadem utroque nutritionis ratio, materies, quis nobiscum non concluderet?

Ergo Senium à fibrarum rigiditate.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

*M. Michael-Philippus Bou-
varis.*

*M. Michael-Josephus Ma-
jaut.*

M. Antonius Ferrein.

*M. Ludovicus-Jacobus Pipe-
reau.*

M. Joannes Isoard.

M. Bartholomaeus Marry.

*M. Ludovicus Lemery, Me-
dicus Regis ordinarius, Re-
gioque Scientiarum Aca-
demie Socius, & in Horto
Regio Chymia Professor.*

M. Petrus le Tonnelier.

*M. Nicolaus Andry, Anti-
quus Facultatis Decanus &
Lector Regius.*

Proponebat Parisiis, LUDOVICUS-ALEXANDER
VIEILLARD, San-Laudæus Constantiensis, Baccala-
reus Medicus, A. R. S. H. 1739. à sextâ ad meridiem,